

grundelse. En Forening, hvis Formaal det er at værne om Kvindenes Interesser, og som har indset, at Kvindernes Adgang til Erhverv og deres Dygtiggørelse i de Arbejdsslag, som de ifølge deres særlige Anlæg overhovedet egner sig til at tage fat i, altid maa spille en Hovedrolle i Arbejdet for Kvindesagen, en saadan Forening maa med Nødvendighed gribe Tanken om et Foretagende, der gaar ud paa at hævde og fremme Kvindernes Dygtighed i et Arbejde, hvori de fra de tidligste Tider har været virksomme.

Men jeg tror iøvrigt ikke, at Sagen behøver dette Forsvar. Der er Grunde nok, som peger hen paa, at hvis man overhovedet anerkender Fagskolernes Berettigelse, saa er her et Omraade, hvor deres Nytte — ja, man kan godt sige deres Nødvendighed — er ganske særlig iøjnefaldende. Et væsenligt Symptom paa, at Trangen er til Stede, er naturligvis den Omstændighed, at den føles af de Parter, som selv er nærmest interesserede i Sagen. Og dette er i højeste Grad Tilfældet. Ikke alene er der hos mange af dem, der beskæftiger Syersker, en udbredt Følelse af, at en større Fagdygtighed vilde kunne hæve Industriens Niveau og paa adskillige Punkter gøre den mere modstandsdygtig overfor Udlandets Konkurrence; men hvad der er nok saa vigtigt — og i høj Grad paaskønnelsesværdigt — er den Omstændighed, at den samme Følelse i saa stort Omfang er til Stede hos Syerskerne selv. Under den før omtalte af Hr. Sveistrup udførte Undersøgelse af Syerskernes Kaar fremkom der fra disses Side oftere Udtalelser om, at den ringe Uddannelse var en medvirkende Aarsag til de vanskelige Kaar, og at det under de forhaandenværende Forhold for de allerfleste Arbejdssker var umuligt at opnaa en bedre Uddannelse.

Betragter vi Sagen nøjere, vil vi ogsaa let se, at der ikke er faa Grunde, der giver Anledning til særlig at beskæftige sig med Syerskernes Forhold. Alene det overordenlig store Antal er jo en tilstrækkelig Grund. Et Arbejdsslag, der her i København allerede i 1890 beskæftigede et Antal af ca. 9000 Arbejdssker, indtager en saa dominerende Stilling blandt samtlige Fag, at dets Medlemmer alene af denne Grund har et særligt Krav paa Opmærksomhed. Og hertil kommer, at Faget, foruden at være det talrigste, hører til dem, hvis Lønnings- og Arbejdsvilkår er de sletteste her i Byen. Efter Sveistrups Opgørelse, som i sin Helhed viser en god Overensstemmelse med Resultaterne af andre Undersøgelser paa samme Omraade, kan Gennemsnitslønnen for samtlige de Arbejdssker, der er inddragne under hans Undersøgelse, sættes til omtrent 340 Kr. aarlig, og de Klasser af Syersker, hvis Arbejde hører til det bedstlønnede, tjener gennemsnitlig neppe mere end ca. 380 Kr.